

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte: Ursache Petru,
judecători: Toma Nadejda și Țurcan Anatolie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul Procuraturii de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017, în cauza penală în privința

ÎM „O&H Enterprises” SRL, cu sediul în Republica Moldova, s. XXXXX, r-nul XXXXX, MD-XXXXX, IDNO XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.11.2015 – 08.07.2016;

Instanța de apel: 11.11.2016 – 05.12.2016;

Instanța de recurs: 21.02.2017 – 11.04.2017;

Instanța de apel: 18.05.2017 - 20.09.2017;

Instanța de recurs: 16.11.2017 – 24.01.2018.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 08 iulie 2016, examinată în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, ÎM "O&H Enterprises" SRL, cu sediul în Republica Moldova, sat. XXXXX, r-nul XXXXX, MD-XXXXX, IDNO XXXXX, a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 243 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 7 000 (șapte mii) unități convenționale, cu privarea de dreptul de a exercita activitate comercială în domeniul recreativ, baruri, restaurante, comerț cu amănuntul pe termen de 3 (trei) ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, ÎM „O&H Enterprises” SRL, în perioada anilor 2011 - 2013 în cadrul presupusei sale activități comerciale, a comis infracțiunea de spălare de bani în următoarele circumstanțe.

Onu Mihail, fiind în relații de prietenie cu Ali Tahir și Mahmood Hussain care sunt suspectați la moment de autoritățile de drept din Marea Britanie de comiterea infracțiunii de trafic de droguri în proporții deosebit de mari, având intenția de a-și legaliza veniturile bănești provenite din activitatea ilegală de trafic de droguri s-au asociat și au acordat asistență, ajutor în vederea gestionării și atribuirii unui aspect legal sursei și provenienței de venit, au înregistrat la 03 noiembrie 2011 pe teritoriul Republicii Moldova ÎM „O&H Enterprises” SRL cu cota de participare de 19,3167 % pentru sine și 80,6833 % pentru Ali Tahir, cu capital social actual de 10 235 315,58 lei (echivalentul a 689 000 euro).

Astfel, Onu Mihail, a fost desemnat administrator fără a conștientiza că mijloacele financiare primite de la Ali Tahir constituie venituri ilicite, a primit în perioada anului 2012 la contul companiei ÎM „O&H Enterprises” SRL deschis la B.C. „Moldindconbank” S.A., prin cinci transferuri bancare, mijloace financiare de la compania „Inter Pay LTD” a cărei fondator este Tahir Ali, în sumă de 619 413,76 euro.

În continuare prin intermediul companiei ÎM „O&H Enterprises” SRL, în scopul deghizării naturii și originii provenienței mijloacelor financiare, din numele societății ÎM „O&H Enterprises” SRL, a transferat mijloace bănești în sumă totală de 776 375 euro, pe contul întreprinderii „Polin Dis Ticaret LTD” (Turcia), deschis la Turkiye Halk Bankasi A.S. (HEAD OFFICE, ANKARA), în rezultat fiind înregistrate 16 operațiuni de import de componente (echipament) pentru AQUAPARK-ul pe care-l construiește în sat. Sociteni, r-nul Ialoveni.

Tot prin intermediul companiei ÎM „O&H Enterprises” SRL, în acea perioadă, prin mai multe transferuri bănești, a primit mijloace financiare din Regatul Unit al Marii Britanii, de la cetățeanul Hussain Mahmood, prin intermediul sistemului MONEYGRAM, în sumă totală de 13 584 euro.

Tot prin intermediul companiei ÎM „O&H Enterprises” SRL, a fost deghizată natura și originea mijloacelor financiare obținute pe căi infracționale de către Ali Tahir și Hussain Mahmood în proporții deosebit de mari, deținând și utilizând mijloacele financiare de proveniență ilicită prin investițiile efectuate în această societate comercială.

Prin ordonanță Onu Mihail a fost recunoscut ca reprezentant al ÎM „O&H Enterprises” SRL, care a recunoscut că prin intermediul acestei persoane juridice au fost efectuate infracțiunile descrise în ordonanța de punere sub învinuire și a solicitat încheierea unui acord de recunoaștere a vinovăției.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie recunoscută vinovată și condamnată ÎM „O&H Enterprises” SRL în baza art. 243 alin. (1) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 7000 unități convenționale și lichidarea persoanei juridice, în rest a menține sentința fără modificări.

În motivarea apelului procurorul a invocat că prin sentința în cauză a fost aplicată o pedeapsă prea blândă ceea ce duce la crearea unui precedent judiciar extrem de periculos, din care considerente sentința urmează a fi casată.

Pedeapsa complementară doar de privare în dreptul de a exercita activitate comercială nu va atinge scopul pedepsei penale, lăsând impresia de impunitate ceea ce creează premise reale că după expirarea acestui termen prin intermediul acestei persoane juridice să se continue activitatea infracțională.

La 24 noiembrie 2016, procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sergiu Brigai, a depus apel suplimentar prin care a relevat că la 26 iunie 2016, în lipsa părților inclusiv a procurorului, instanța de judecată a dispus amânarea pronunțării hotărârii motivate pentru data de 08 iulie 2016, dată la care a fost pronunțată sentința, la fel în lipsa părților. Sentința motivată a fost expediată de către Judecătoria Ialoveni în adresa Procuraturii Anticorupție abia la 12 octombrie 2016, fiind recepționată de Procuratură la 22 octombrie 2016. Prin urmare, reiese că apelul a fost declarat în termenul prevăzut de lege.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2016, s-a dispus admiterea apelului procurorului în Procuratura Anticorupție Balan Eugen și apelul suplimentar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sergiu Brigai, casarea parțială a sentinței, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit căreia, ÎM „O&H Enterprises” SRL recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 243 alin.(1) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 7 500 (șapte mii cinci sute) unități convenționale, cu lichidarea persoanei juridice ÎM „O&H Enterprises”, cu sediul în Republica Moldova, sat. XXXXX, r-nul XXXXX, MD-6826, IDNO XXXXX.

În rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a adoptat o sentință de condamnare în privința ÎM „O&H Enterprises” SRL în baza art. 243 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative spălarea banilor săvârșită prin tănuirea sau deghizarea naturii, originii, amplasării, dispunerii, transiterii, deplasării proprietății reale a bunurilor ori a drepturilor aferente de către o persoană care știe sau trebuia să știe că acestea constituie venituri ilicite, în proporții deosebit de mari.

Instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptelor săvârșite de ÎM „O&H Enterprises” SRL încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, sentința fiind contestată doar în partea stabilirii pedepsei, iar ce ține de încadrarea juridică și vinovăție, nu a fost atacată.

Colegiul a considerat depus în termen apelul procurorului, menționând că reieșind din procesul-verbal al ședinței de judecată, s-a constatat că după

încheierea susținerilor orale, în conformitate cu art. 338 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța a stabilit în prezența părților pronunțarea hotărârii motivate pentru data de 25 iunie 2016. În continuare, la 25 iunie 2016 în lipsa părților inclusiv a procurorului, instanța de judecată a dispus amânarea pronunțării hotărârii motivate pentru data de 08 iulie 2016, dată la care a fost pronunțată sentința, la fel în lipsa părților.

Contrar art. 338 alin. (4) Cod de procedură penală prima instanță a expediat copia sentinței la data de 12.10.2016, confirmată prin ștampila instanței cu nr. de ieșire 3- 14178/16, iar în adresa Procuraturii Anticorupție a parvenit la data de 22.10.2016. Prin urmare, ținând cont de prevederile art. 403 alin.(1) Cod de procedură penală, Colegiul a conchis că apelul declarat de procuror este depus în termen.

Totodată, Colegiul a reținut că inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă prea blândă, considerând că pedeapsa complementară doar de privare în dreptul de a exercita activitate comercială nu va atinge scopul acesteia, lăsând impresia de impunitate ceea ce creează premise reale că după expirarea acestui termen prin intermediul acestei persoane juridice să se continue activitatea infracțională.

Prin urmare, Colegiul a considerat întemeiat de a stabili în privința ÎM „O&H Enterprises” SRL o pedeapsă echitabilă, ținând cont de scopul acesteia îndreptate spre restabilirea echității sociale, numind pedeapsă cu amendă în limitele stabilite de legea penală și ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală cu lichidarea persoanei juridice.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, recurs ordinar a depus avocatul Veronica Pascal în numele inculpatului, care invocând art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În susținerea cerințelor recurentul indică că apelul procurorului a fost depus tardiv, la 12.10.2016 sentința fiind expediată repetat în adresa Procuraturii. În motivarea poziției sale, procurorul nu a prezentat instanței copia registrului de intrare a documentelor pentru a confirma că anume la 12.10.2016 a fost primită pentru prima dată sentința instanței de fond. De asemenea, pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel se consideră prea aspră în condițiile în care cauza a fost examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, amenda stabilită de instanța de fond fiind achitată după intrarea acesteia în vigoare.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 aprilie 2017, a fost admis recursul, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. În motivarea deciziei, instanța de recurs a reținut că, instanța de apel, examinând cauza din speță, a admis erori procesuale, care nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs ordinar, și anume:

În primul rând, după cum reiese din materialele cauzei, sentința instanței de fond a fost emisă la 08.07.2016, în lipsa părților, ulterior fiind expediată acestora, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele

cauzei. Apelul procurorului a fost depus la 07.11.2016, iar la momentul examinării cauzei în instanța de apel, procurorul participant, Sergiu Brigai, a depus apel suplimentar, solicitând a fi considerat apelul inițial ca depus în termenul prevăzut de lege, motivând că sentința instanței de fond a parvenit în Procuratura Anticorupție abia la 22.10.2016. Astfel, instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 403 alin. (1) Cod de procedură penală, a considerat apelul procurorului ca fiind declarat în termen și a trecut la examinarea acestuia.

Instanța de recurs a menționat că în cadrul examinării apelului declarat, instanța de apel urma să verifice totuși versiunea procurorului și prin cercetarea în ședința de judecată a registrului de intrare a corespondenței în Procuratura Anticorupție, să constate data parvenirii sentinței instanței de fond în adresa Procuraturii Anticorupție și să se expună motivat asupra termenului declarării apelului.

În al doilea rând, lecturând textul apelului declarat, Colegiul a constatat că sentința instanței de fond a fost atacată doar în partea stabilirii pedepsei complementare, procurorul de fapt fiind de acord cu amenda de 7000 unități convenționale stabilită ÎM „OH Enterprises” SRL, solicitând ca pedeapsă complementară lichidarea acesteia. Dispunând admiterea apelului, instanța de apel stabilește inculpatului pedeapsa cu amendă în mărime de 7500 unități convenționale cu lichidarea persoanei juridice, în partea motivatoare a deciziei indicând: „Raportând aceste prevederi, instanța de recurs a considerat că pedeapsa complementară doar de privare în dreptul de a exercita activitate comercială nu atinge scopul pedepsei penale, lăsând impresia de impunătate ceea ce creează premise reale că după expirarea acestui termen prin intermediul acestei persoane juridice să se continue activitatea infracțională.” Astfel, se constată că instanța de apel, dispunând stabilirea unei pedepse sub formă de amendă mai mare decât cea stabilită de instanța de fond, 7 500 unități convenționale, nu-și motivează poziția în nici un fel, aceasta referindu-se doar la pedeapsa complementară.

Totodată Colegiul penal a constatat că în decizia sa instanța de apel face trimitere la sancțiunea actuală a art. 243 alin. (1) Cod penal, care a fost modificată prin Legea nr. 207 din 29.07.2016 în vigoare din 28.10.2016, însă potrivit legii penale la momentul săvârșirii infracțiunii incriminate inculpatului, perioada anilor 2011-2013, sancțiunea art. 243 alin. (1) Cod penal era mai blândă, și anume în limitele indicate în sentința instanței de fond, iar potrivit art. 10 alin. (2) Cod penal, legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

9. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017, apelul declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, Balan Eugen și apelul suplimentar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu împotriva sentinței, au fost respinse ca depuse peste termen.

10. În motivarea deciziei instanța de apel a menționat că, analizând materialele cauzei penale și respectând indicațiile instanței ierarhic superioare cu privire la verificarea registrului de intrare a corespondenței în procuratura Anticorupție, Colegiul Penal constată că potrivit procesului-verbal ale ședinței de judecată în instanța de fond din 03 iunie 2016 se atestă că acuzatorul de stat a fost prezent la ședința de judecată, fiind informat despre faptul că pronunțarea sentinței va avea loc la data de 25.06.2016.

La ședința de judecată din 25.06.2016 acuzatorul de stat nu s-a prezentat, instanța de judecată anunțând participanții la proces că, în legătură cu necesitatea apărută de a studia suplimentar materialele dosarului, pronunțarea sentinței motivate se amână pentru data de 08 iulie 2016.

În cadrul ședinței de judecată din 08 iulie 2016 acuzatorul de stat nu s-a prezentat.

La materialele cauzei penale, de către acuzatorul de stat a fost anexată scrisoarea de expediere a actului judecătoresc din 08.07.2016 din care rezultă că copia de pe sentința în cauză a fost expediată la data de 12.10.2016, iar în adresa Procuraturii a parvenit la data de 22.10.2016.

Instanța de apel a notat în continuare că pentru părțile care nu s-au prezentat la pronunțare, se consideră că au luat cunoștință de conținutul hotărârii motivate la data pronunțării.

Astfel, reieșind din prevederile art. 402 Cod procedură penală, instanța de apel a notat că în speță termenul de declarare a apelului urmează a fi calculat începând cu data de 09 iulie 2016 și care a expirat la data de 25 iulie 2016, aceasta fiind și ultima zi pentru declararea apelului, iar cererea de apel formulată de acuzatorul de stat a fost depusă la data de 07 noiembrie 2016, iar apelul suplimentar a fost depus la data de 24.11.2016.

În speță, instanța de apel a stabilit că apelul declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, Eugen Balan la data de 07 noiembrie 2016 și apelul suplimentar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sergiu Brigai la data de 24 noiembrie 2016 a fost depus cu omiterea termenului de 15 zile stabilit de lege pentru declararea apelului, din care motive apelul declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, Eugen Balan și apelul suplimentar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sergiu Brigai împotriva sentinței Judecătoriei Ialoveni din 08 iulie 2016 urmează a fi respinse ca fiind depuse peste termen.

Cu referire la materialele anexate de către acuzatorul de stat ce reflectă scrisoare de expediere a actului judecătoresc și registrul de intrare a corespondenței în Procuratura Anticorupție, instanța de apel a apreciat critic aceste înscrisuri, deoarece din formatul registrului așa cum a fost prezentat și anexat la materialele cauzei nu rezultă cu exactitate data la care a fost înregistrată corespondența ce vizează sentința Judecătoriei Ialoveni din 08 iulie 2017.

Astfel, instanța de apel a reținut că acuzatorul de stat nu a demonstrat prin probe incontestabile faptul că sentința contestată a parvenit la Procuratura

Anticorupție la data de 22.10.2016, or, așa cum se deduce și din indicațiile Curții Supreme de Justiție, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să verifice respectarea termenului de declarare a apelului, prin cercetarea registrului de intrare a corespondenței în procuratura Anticorupție, iar potrivit acestui registru, așa cum a fost prezentat, și anume din rubricile acestuia nu rezultă data la care a fost înregistrată corespondența ce vizează sentința Judecătorei Ialoveni din 08 iulie 2016.

11. Împotriva deciziei instanței de apel, la 25 octombrie 2017, în termen, declară recurs ordinar procurorul, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea deciziei instanței de apel cu transmiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 6) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- instanța de apel nu a ținut cont că, la data de 26 iunie 2016 în lipsa părților, inclusiv a procurorului, instanța de judecată a dispus amânarea pronunțării hotărârii motivate pentru data de 08 iulie 2016. Pentru ședința din 08 iulie 2017 procurorul nu a fost citat, fiind pronunțată sentința în lipsa acestuia;

- instanța de fond contrar prevederilor art. 338 alin. (3) Cod de procedură penală, care prevede că „Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărârea motivată”, a expediat în adresa procurorului sentința la 12 octombrie 2017;

- la materialele dosarului este anexată scrisoarea de însoțire a Judecătorei Ialoveni prin care se confirmă faptul că sentința a fost expediată la 12 octombrie 2017 cu nr. de ieșire 3-14178/16.

12. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul invocă în recursul declarat temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, indicând că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, considerând că instanța de apel incorect a ajuns la concluzia că apelul acuzatorului de stat a fost depus peste termen.

Examinând argumentele recursului declarat, Colegiul penal constată că decizia instanței de apel este întemeiată și legală, deoarece la adoptarea deciziei supuse recursului, instanța de apel a respectat normele legale prescrise în

art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează expres că termenul declarării apelului este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Instanța de recurs reține că, potrivit materialelor cauzei și anume potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 03 iunie 2016 (f. d. 11 – 12, vol. IV), la care au participat procurorul Balan Eugen, reprezentantul legal al inculpatului – Onu Mihail Anton și apărătorul Pascal Veronica, președintele ședinței a dispus amânarea pronunțării sentinței motivate pentru data de 25 iunie 2016, însă la ședința dată nu a fost prezentă nici o parte la proces, pronunțarea sentinței motivate fiind amânată pentru data de 08 iulie 2016 pentru studiere suplimentară a materialelor dosarului, și anume pentru data de 08 iulie 2016, ședință la care, la fel, nu s-a prezentat nimeni, sentința fiind pronunțată în lipsa părților.

La data de 07 noiembrie 2016, procurorul în Procuratura Anticorupție Balan Eugen a declarat apel împotriva sentinței instanței de fond (f. d. 24 – 25, vol. IV), iar apel suplimentar a fost depus la data de 24 noiembrie 2016 (f. d. 44 – 45, vol. IV).

La caz, Colegiul penal constată că termenul pentru a depune apel a început să curgă din data de 09 iulie 2016 și care a expirat la 25 iulie 2016, or, potrivit art. 319 alin. (2) Cod de procedură penală partea prezentă la un termen de judecată nu mai este citată pentru termenele ulterioare, chiar dacă va lipsi la vreunul dintre aceste termene, iar potrivit alin. (5) când judecata se desfășoară în continuare, părțile și ceilalți participanți la proces nu se mai citează.

Astfel, instanța de recurs consideră, că procurorul a fost înștiințat despre data pronunțării sentinței, însă nu s-a prezentat la ședința prestabilită. Totodată Colegiul penal menționează și faptul că, deși ședința din 25 iunie 2016 a fost amânată pentru o altă dată, instanța de judecată potrivit legislației în vigoare este exonerată de obligațiunea de a cita părțile pentru ulterioarele termene, prezumându-se că fiecare participant la proces este de bună credință și se va prezenta la fiecare ședință, mai mult ca atât, ședința a fost amânată anume pentru pronunțarea sentinței.

Reieșind din aceste prevederi legale, apelul și apelul suplimentar declarat de către acuzatorul de stat, este declarat peste termen, deoarece instanța de apel a constatat cu certitudine că procurorul a omis termenul de declarare a apelului.

În consecință, Colegiul constată că instanța de apel corect a decis respingerea apelurilor declarate de procuror ca fiind declarate peste termen, deoarece părțile care nu s-au prezentat la pronunțare, se consideră că au luat cunoștință de conținutul hotărârii motivate la data pronunțării.

Astfel, instanța de recurs reține că temeiurile invocate de recurent nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale

relevante, de aceea recursul ordinar declarat de către procurorul Procuraturii de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu, se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

13. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul Procuraturii de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017, în cauza penală privința **ÎM „O&H Enterprises” SRL**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **23 februarie 2018.**

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie